



Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

MAY 1965.

FOR ÄLDREBLADET



53514

ER DE GLEMTE ÅR DE FORKERT TILRETTELAGTE ÅR?

En artikel fra "LÆSEPÆDAGOGEN" (nr.1 1965).

Af skolepsykolog G. Kjær Rasmussen.

Mange års dygtigt arbejde inden for begynderundervisningen i dansk har bevirket, at denne undervisning har fået helt andre perspektiver, end den havde for blot ti år siden. Dette skyldes bl.a., at de psykologiske tanker får stadigt større tag i pædagogikken. Vi ved nu, at en indlæringsproces ikke kan sættes i gang, hvis barnet ikke er nået til det trin i sin udvikling, hvor det er modent til den pågældende funktion. Dette gælder for alle trin i barnets udvikling - f. eks. for den sproglige og for den motoriske udvikling. Forsøg har vist, at man ikke med fordel kan forcere en udvikling frem.

Dette gælder også for udviklingen af læsefærdigheden. Før barnet er modent til at manipulere med sprogets symboler, kan en effektiv læseundervisning ikke begynde. Hvis undervisningen begynder før tidspunktet for læsemodenhedens indtræden, og hvis den tilmed forceres, bliver resultatet et læseretarderet barn med alle de psykiske og økonomiske aspekter, dette indebærer.

Disse tanker har sat sine spor i den begyndende undervisning i dansk. Man er nu stort set indstillet på at give sig god tid og arbejde i et tempo, der er tilpasset det enkelte barn. Synspunkterne er nedfældet i Undervisningsvejledning for Folkeskolen, hvor man bl.a. betragter de to første skoleår som indføringsår, og hvor man opfordrer de bevilgende myndigheder i kommunerne til at indføre deletimer i dansk og regning.

Indførelse af deletimer har bl. a. bevirket, at

man er i stand til at individualisere undervisningen, d.v.s. tilpasse tempoet til det enkelte barn, så der ikke stilles større krav, end barnet kan honorere i kraft af sin udvikling. Det meget nye ma nye materiale, der i de sidste år er udkommet til begynderundervisningen - og her først og fremmest det meget supplerende materiale - har bevirket, at kravet om en aktiviserende individualiseret undervisningsform meget let har kunnet honoreres.

Alt dette er pædagogisk rigtigt, og det er mange steder gennemført pædagogisk dygtigt; men i den megen tale, der i den sidste tid har været om "de glemte år", får man det indtryk, at hele den virksomhed og aktivitet, der sættes i gang i de to første skoleår, stagnerer på trods af deletimer, veltilrettelagt begynderundervisning, gode materialer osv. Er gassen gået af ballonen i 3. klasse, eller er der trods alt noget galt med begynderundervisningen, sådan som den i øjeblikket er udformet?

Selv om vi gør brug af en individuel undervisning, og selv om vi indfører frilæsning og friskrivning i danskundervisningen og dermed i høj grad tager hensyn til det enkelte barns udvikling, mangler der noget.

Så længe der på undervisningsplanen er afsat 15 timer til dansk og regning i 1. klasse, tror jeg, at mange lærere på trods af den megen tale om at gå langsomt frem - alligevel inderst inde føler sig forpligtet til at bruge om ikke alle så i hvert fald en stor del af de afsatte timer til egentlig dansk- og regneundervisning. For at begynderundervisningen kan foregå i det rigtige tempo, tror jeg, at det er vigtigt, at der sker en ændring af skolens struktur.

Ved den nye skolelovs indførelse i 1958 skete der først og fremmest noget i den øverste afdeling af skolen, d.v.s. fra 6. klasse og opefter. Hvad der er sket og indført i denne afdeling af skolen, er et stort skridt i den rigtige retning, selv om et væsentligt punkt mangler - nemlig gennemførelsen af en udelt skole fra 1. - 7. skoleår. Før dette er

sket, kan en langsigtet undervisning ikke konsekvent gennemføres i underskolen. Så længe børnene skal til vejledende prøver i 5. klasse, vil det pres kunne spores helt ned i 3. -4. klasse, hvor man mere eller mindre ubevidst vil arbejde frem mod det standpunkt, som de vejledende prøver lægger op til, og altså arbejde mere kortsigtet. Skriftlig dansk er en langsigtet proces, som efter min mening først kan få en begyndende afrunding efter 7. skoleår, såfremt både ortografien og den skriftlige fremstilling skal tilgodeses. En afrunding af de ortografiske færdigheder efter 5. skoleår betyder, at denne diciplin trænes for ensidigt i underskolen, og at de friere skriftlige arbejder tilsidesættes på et tidspunkt, hvor barnet med glæde vil udtrykke sig.

Det må således siges, at der ikke er sket nogen egentlig ændring i undervisningen i de første fem skoleår, bortset fra de nyere synspunkter på begynderundervisningen. Og disse synspunkter er ligesom kun blevet til en brise i den nederste ende af skolen - en brise, som ikke har tilstrækkelig vindstyrke til at blæse gennem de første fem skoleår. Impulserne fra begynderundervisningen stagnerer op gennem underskolen på grund af delingsbarrieren. Hvis denne fjernes, kan fagfordelingen i de første skoleår ændres. Der er nemlig en skævhed her:

Når det syv-årige barn møder i skolen, vil det lære at læse, skrive og regne, fordi det har fået at vide, at det gør man, når man begynder at gå i skole. Men i kraft af det udviklingstrin, syv-års barnet er nået til, har det først og fremmest lyst til aktivitet. Men hvad gør vi i skolen med disse "aktivitetshungrende" børn? Vi sætter dem pænt ved et skolebord og begynder vor individualiserede undervisning med stor hensyntagen til det enkelte barns modenhed. - Men hvad med aktiviteten? Hvor bliver den af? - Jo, dertil har vi den ugentlige formningstime, hvor barnet frit kan boltre sig i 45 minutter!! - men resten af tiden er trods en dygtigt udformet begynderundervisning henlagt til boglige sysler i dansk og regning.

Jeg tror, at "de glemte år" helt vil forsvinde, hvis man ændrede skolestrukturen for de første fem år.

Jeg tror, at den musiske faggruppe skal have en langt større plads i første skoleår, d.v.s., at hovedparten af timerne bør anvendes til formning, sang og dramatik. Efter min mening er en undervisning, hvor disse fag optager hovedparten af timerne, og hvor kun et minimum af timerne er henlagt til dansk og regning, en pædagogisk rigtigt tilrettelagt undervisning. Først da tager begynderundervisningen hensyn til barnets udvikling og møder det på det trin i udviklingen, som det er nået til: nemlig en trang til aktivitet og en trang til at udtrykke sig. En begynderundervisning, der tager hensyn til at bevare noget af det barnlige og oprigtige hos barnet og møder barnet der, hvor det befinder sig i sin udvikling, en sådan begynderundervisning er inde på den rette vej.

En undervisning, der starter ud fra disse synspunkter, er heller ikke så langt fra målet, som man skulle tro, hvis man vel at mærke anser det at lære barnet at læse, skrive og regne for det primære mål. Før barnet kan få det fulde udbytte af en undervisning i mundtlig og skriftlig dansk, må det nemlig være i stand til at udtrykke sig mundtligt, og dette krav kan meget let opfyldes gennem den musiske faggruppe.

I DE FØRSTE SKOLEÅR BEHØVER VI SÅLEDES EN OMVURDERING AF FAGENES VÆRDI. Hovedfaggruppen bør være de musisk betonedede fag, og bifaggruppen de "bogligt" prægede fag. Dermed er ikke sagt, at børnene ikke skal lære at læse, skrive og regne, når de begynder i skolen, men dansk og regning behøver ikke at optage hovedparten af timeplanen. Når vi ved, at vi med fordel kan gå langsomt frem i den begyndende undervisning, og når vi ved, at vi med fordel bør tilpasse undervisningen til børnenes udvikling, kan vi lige så godt tage konsekvenserne heraf. I stedet for at strække begynderundervisningen ud over mange timer i de første skoleår, kan vi med god samvittighed tage timerne fra regning og specielt fra dansk til aktivitetsprægede fag og derved strække begynder-

undervisningen over en længere periode og samtidig betone en mere langsigtet undervisning. Vi kan på den måde lade "tiden" - d.v.s., barnets udvikling - arbejde for os og behøver således ikke at bruge megen arbejdskraft og tid til at indøve en færdighed, som med større fordel - i kraft af barnets større modenhed - kan indøves på et senere tidspunkt med mindre arbejdskraft.

Dette mål er vi i dag i stand til at nå, fordi de mange nye materialer til begynderundervisningen bevirker, at vi er i stand til at arbejde effektivt i de dansktimer, der er til rådighed.

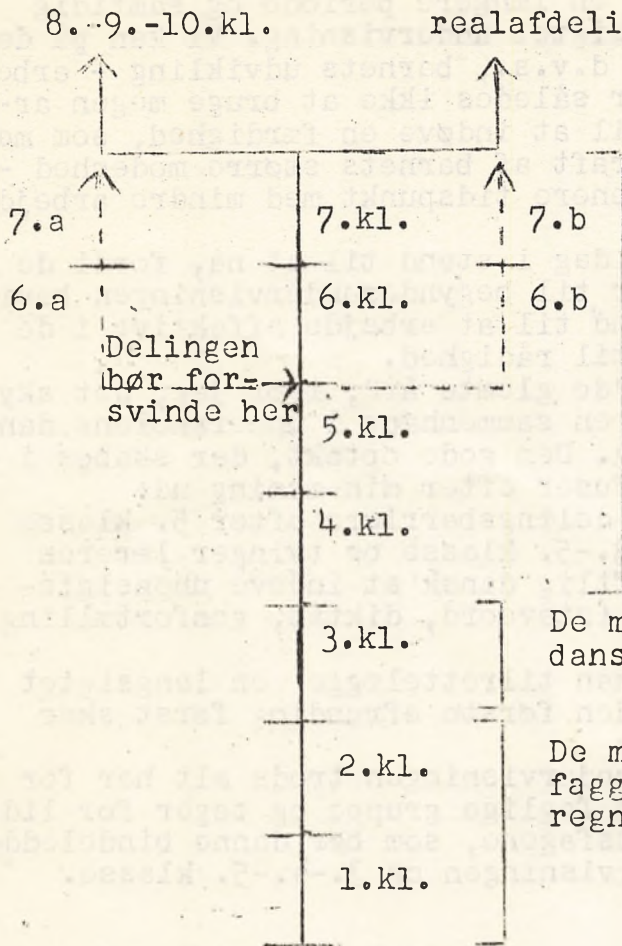
Når man taler om "de glemte år", tror jeg, det skyldes, at der mangler en sammenhæng i underskolens dansk- og regneundervisning. Den gode optakt, der skabes i de to første skoleår, fuser efter min mening ud:

1) fordi den mulige delingsbarriere efter 5. klasse forcerer tempoet i 3.-5. klasse og tvinger læreren til specielt i skriftlig dansk at indøve uhensigtsmæssige aktiviteter (staveord, diktat, genfortælling) for ensidigt,

2) fordi vi ikke kan tilrettelægge en langsigtet undervisning, hvor den første afrunding først sker efter 7. skoleår, og

3) fordi begynderundervisningen trods alt har for stor overvægt på den faglige gruppe og tager for lidt hensyn til aktivitetsfagene, som bør danne bindeleddet mellem begynderundervisningen og 3.-4.-5. klasse.

Fortsætter næste side



De musiske fag føres med, men nu som bifaggruppe dog med nogle flere timer end nu.

De musiske fag og dansk-regning står lige.

De musiske fag er hovedfaggruppen - dansk og regning er bifaggruppen.

G. Kjær Rasmussen

Bestyrelsesmøde d.2.4.65.

Hvert klasseråd var blevet adviseret om vort møde, men ingen var tilstede. Bestyrelsen indfandt sig alle, undtagen Per Iversen.

Dagsorden:

1. Økonomisk oversigt.
2. Friskoleforeningen.
3. Nye tilmeldelser- ny lærer.
4. Forældremøde d. 8. april.
5. Eventuelt.

Ad. 1. Likviditeten er stadig vort uløste og store problem. Pileborg har snakket med ministeriet og prøvet at få dem til at indse det helt barokke i vor situation, vi har dags dato tilgode ca. 70.000 kr, som vi vilde få udbetalt, hvis skolen pludselig lukkede i dag. For os, som er i vækst, som ansætter nye lærere hvert år og får tilskud beregnet efter det foregående år, er det meget svært. Pileborg bad om at få forhøjet vore tilskud til ca 25.000. Svaret er ikke indkommet endnu. Store inventarudgifter venter også forude, bl. a. skal skolen have noget fysikgrej til sin store klasse til efteråret, og det er muligt man kan få statslån til det. Friskoleloven giver anledning til at yde statslån til større inventaranskaffelser. men det afstedkommer omprioritering, sparekassen skal rykke for statslånet, og kommunegarantien skal fornyes.

Ombygningen af Borrevold som pågår i øjeblikket vil også koste, endnu ved vi ikke hvor meget. Vi er nu blevet stillet i udsigt at få mælk til børnene fra kommunen, dog kun til bysbørnene!

Ad 2. Den lille skole i Gladsaxe har taget initiativet til at lave et fælles møde med tre repræsentanter fra hver af de mange små skoler, som skyder

op p. t. Man skal mødes d.9.5. og diskutere fælles problemer som økonomi, administration og pædagogiske spørgsmål. Fra vor skole tager Ib, Pileborg og Lise af sted. Der vil også blive talt om den eksisterende friskoleforening, som vi andre små skoler muligvis kan have nytte af at tilslutte os eller måske hellere danne en ny.

Ad.3. Tilmeldelser til næste skoleår går fint i år og det er dejligt. Vi har endog måttet sige nej til flere. Der er mange søskende til den nye børnehaveklasse. Skolen har ansat en ny lærer, denne gang bliver det dog en lærerinde, Ingrid Dahl, som kommer til efteråret.

Ad.4. Styrelsen er glad for, at "Summerhillkredsen" har sagt ja til at give os en prøve på sit arbejde fra i vinter og danne et oplæg til en væsentlig diskussion omkring begrebet straf.

Ad.5. Elevrådet har sendt styrelsen flere ansøgninger, som nu endelig bliver taget op til diskussion. Det gælder manglende brandslukningsmateriel i kælderen, som Ib vil tage sig af, ansøgning om asfaltbane på legepladsen, hegn omkring boldbanen etc.

Asfaltbane skal undersøges, vi er dog bange for, det bliver for dyrt. Elevrådet anmodes selv om at regne prisen ud for det hegn, de mener, der skal til ved boldbanen.

Lise

Forældremøde på Borrevold, torsdag d. 8. april.

"Hjælper det at straffe?" Diskussion om Kragh-Müllers bog "Opdragelsesproblemer". (Nylig udkommet som billigbog på Fremad).

En kreds af ivrige og initiativrige forældre har i vinterens løb arbejdet sammen i en studiekreds med Neills "Summerhillskolen" og C.C.Kragh-Müllers "Opdragelsesproblemer".

Bestyrelsen formåede at få kredsen til at "agere aber i bur" (som de selv karakteriserede sig) for os andre ved et forældremøde, for der at delagtiggøre os i deres arbejde og arbejdsform.

Kredsen var repræsenteret ved Kis Christensen, Nina Lützen, Kurt Schachtschabel, L.B.Sørensens, A.E. Pilehave Andersen og Ulf. Ideens ophavsmand, Carla Pilehave Andersen, var desværre forhindret i at komme.

Ulf startede aftenen med at fortælle, hvordan man var gået i gang med Neill, som flere gange virkede fremmed på dem. Han er stadig englænder og har arbejdet på en victoriansk baggrund.

Rent teknisk havde man gået frem på den måde, at man til hver aften (en gang om ugen) havde forberedt sig på et afsnit i bogen, og aftenens vært havde så indledet diskussionen ved at stille problemerne op i dagens tekst. På den måde blev alle tvunget til at snakke, og man var kommet tæt på hinanden, sagde Ulf. Han mente også, at antallet (10-12) personer, var meget passende til en studiekreds.

Efter at have gennemgået "Summerhillskolen", var de begyndt på Kragh-Müllers "Opdragelsesproblemer".

Denne bog var meget lettere at gå til, baggrunden for forfatteren er mere eller mindre den samme som vor egen.

Ved siden af den direkte pædagogiske viden og indsigt, man erhvervede sig, lærte man mange andre ting undervejs, sagde Ulf. Man lærte et entydigt sprog, man lærte at udtrykke sig, at formulere sine tanker, man lærte, eller man prøvede, at styre sine mange associationer, som uvægerlig vælter ind over en under de n slags diskussioner. Undervejs var man også gået tæt på hinanden med at tale om sine egne børn og om sin egen barndom. Ulf bemærkede, at det var forbløffende, så forskellig deres barndom havde været. De ville gerne nedfælde deres tanker og resultater på papiret, men det var meget svært og endnu ugjort.

Kis Christensen læste Carla Pilehave Andersens indledning til kap. 5: "Hjælper det at straffe"? Da denne selv var forhindret i at komme.

"Aberne" begyndte nu at diskutere indbyrdes, og vi andre gloede og lyttede.

Det er meget svært at referere denne diskussion, et ordret referat ville være det bedste, men det ville tage en urimelig plads. Til at begynde med gik snakken måske noget træt, men snart kom der gang i den, og publikum-forældre blandede sig snart med "aberne", og spørgsmål og synspunkter krydsedes som kårder.

Her er nogle af dem, og disse må tjene som det indblik det er mulig at give af aftenens snak:

-Er man ladet i stikken ved at have læst sig til at man ikke må slå? Hvad må man så?

-Neil siger et sted at opdragelse er at opdrage sig selv, de t er selverkendelse.

-Opfatter børnene det som straf at blive sat ind på sit eget værelse efter at have støjet i urimelig grad?

-skal børnene forbydes at bande?

-Nej lad dem bande, så bliver det ikke interessant mere.

-Der bandes meget i skolen. Hvad siger Christian, er det skabende?

- Nej, børnene laber ikke selv sine eder.
- Korporlig straf eller åndelig? hvad er værst?
- Det er værre med den åndelige tortur end lussinger, det er også sværere at udrydde hos en selv. Se i øvrigt s. 81 i "Opdragelsesproblemer"
- Børn som beder om klø - det er syge tendenser.
- Hvad mener vi egentlig med straf, det er ikke et entydigt begreb for os her i aften, hvilket gør diskussionen så svær.
- Alt bliver kaldet straf- fra den mindste bemærkning og til den helt grove straf.
- Børnene opfatter det som straf, lige så snart man karakteriserer det de har gjort som en forseelse.
- Vi må stole på psykologerne, som siger, at vi skader børnene ved at straffe dem, dette er dødsens alvor.
- Vi må dog ikke lave det til mere end det er. Er der ellers en tryk atmosfære i hjemmet, sker der ingen skade ved en enkelt straf.
- Hvad med børn, som står i kældre og ryger?
- Kan man ikke samle børnene i grupper og kanalisere deres leg og derved få dem væk fra det forkerte. Se på Gerda, som får børnene til at skabe og samle sig om positive ting.
- Jotak, så længe børnene er små, går det nok, problemerne kommer, når de bliver ældre.
- Forældre har ingen muligheder for at bryde ind i en gruppe og kanalisere noget som helst, når børnene er større. Da gælder gruppens love og intet andet.

Ulf havde forinden mødet opstillet en timeplan, hvori han foreslog, at vi skulle stille mod at slutte kl. 23. Da snakken nu bredte sig til emnets grænseland, og klokken var blevet mange, tog han ordet og takkede tilhørere og deltagere.

Bestyrelsen repliserede og lod takken gå tilbage til "aberne". Det var en løfterig aften, og jeg vil gerne gentage takken til studekredsen, som jeg synes har gjort en vældig indsats, dels ved at stable en studiekreds på benene og gennemføre et program, og dels ved at give os andre en smagsprøve på deres arbejde.

Tak!

Lise.

BØRNS LEGETØJ.

"Summerhill-kredsen" har været inde på problemer omkring legetøj. Da det måske kan interessere andre, har vi tilladt os at sende redaktionen følgende:

Først to citater:

"Jo bedre, man kan huske sin egen barndom med dens glæder og sorger, jo bedre vil man i enhver periode af sine børns liv kunne finde ud af, hvad de trænger til for at lege rigtigt godt. Og det besvær, som forældre gør sig med at skaffe godt legemateriale og gode legebetingelser, kommer hundrede gange igen ved den ro, det giver i en families liv, når børnene altid har nok at lege med på en virkelig optaget måde. Og lønnen er ikke alene den, at børnene bliver mere og mere uafhængige af voksnes hjælp, men tillige, at deres iver i legen langsomt bygger deres karakter op på en rolig og sund måde."

"Leg - eller hobby - er det, som vi morer os med, når vi får lov at gøre, hvad vi har lyst til." (A.M.Nørvig: Børns leg og beskæftigelse.)

Megen leg med kreativt legetøj vil nok udvikle en utraditionel tankegang, en tankegang, som senere i livet kan få et menneske til at spørge: hvorfor?

"Børn leger - de glemmer alt omkring sig og aser med tungen i mundvigen for at nå et mål. Men når de er færdige, skal resultatet af legen ikke bruges til noget.

Hvor tit har vi ikke set et lille to-års barn møjssommeligt stable den ene klods oven på den anden.

En til - en til - og en til. Åh, nu væltede det!

Det gør ikke spor. Barnet skal slet ikke bruge det fine tårn til noget. Han havde sikkert selv væltet tårnet, hvis det ikke var væltet. Han skulle bruge den oplevelse, det var at bygge et tårn. Barnet prøver sine kræfter og lærer og erfarer - men det arbejder ikke.

Det er vigtigt, at forældrene ubønhørligt holder sig væk fra børnenes leg!

Fædrene undskylder sig med, at de bare vil vise barnet, hvordan man skal gøre - det er bare for at hjæl-

pe. Men det er løgn. - Det er for at hugge barnets legetøj." (Sten Hegeler: Det rigtige legetøj.

Dertil synes vi, at legetøj må være befordrende for fantasien, d.v.s., det skal danne de simpleste grundelementer i en form (ting, figur), hvorfra fantasien tager næring og opbygger "kulisser" til legen. I sin enkleste og vel stadig bedste form er det sand eller jord blandet med vand - samt ler. Modsat dette rent kreative legetøj står det, der ikke giver fantasien spillerum og derfor leder barnet ind i en verden af givne ting, f. eks. en malebog, hvor et billede med farver ses på den ene side og det samme billede uden farver på den modstående.

Legetøj bør kunne holde til et kolossalt slid og have mange muligheder. Kan barnet kun lave en ting med det, bliver det hurtigt træt af det. Der findes alt for meget "færdigt" legetøj, der kan virke fantasihæmmende, og det får måske barnet til alt for let og passivt at falde ind i den borgerlige "funktionærtankegang".

Vi foreslår følgende efter devisen: "Det griser måske, men det gavner!"

Udendørs: "Sveller" 2" x 10" x 1,5 m
Telt
Skovl, kost, spande, plasticskåle
Grusbunke, jord og vand
Tyndt tov (1 cm), klatretov eller rebstige

Indendørs: Ølkasse med drejelige, faste hjul (kan også bruges udendørs.)
Kay Bojesens klodsevogn.
Huse af sammænlimede lister ca. 5 x 15 cm.
Gamle klæder.
Masser af tegnepapir. Billigst er tapetdækpapir i ruller.
Spritfarver (husk afdækning), dekstrinfarver.
Mester Jakeldukker. I sin simpleste form en kartoffel med trykknapper eller lignende, eller med hoved af papmache.
Dukketeater (laves enkelt af papæsker).
Ler ("ler laves af salt og mel i forhold-

det 1 til 2 + frugtfarve og vand).

Træaffald + værktøj (mindstestørrelse af "voksen" værktøj) + et sted, hvor det må bruges.

Løderaffald (for 1,50 kr. i Helsingborg i Grand eller Epa).

Hjemmelavede musikinstrumenter (tromme, pilefløjte, kastagnetter).

Linoleumssnit, kartoffeltryk.

Bløde tøjdukker eller strikkede dyr bliver behandlet hårdt; men er de solide, kan årelangt venskab grundlægges. - Sy hoved, arme og ben godt fast, bedre endnu, end De havde tænkt Dem! Det er en god regel. (S. Hegeler). Mange opskrifter kan lånes på biblioteket.

En god, brugt voksen-symaskine koster det samme som en legetøjsmaskine, men den er langt bedre. Selv 1. klasse-børn lærer hurtigt at betjene den og indrette sig efter den store størrelse, og deres triumf er stor.

Større børn kan også lave en del legetøj til de mindre, f. eks. puslespil af krydsfiner (løvsavsarbejde), klodser af lister, dukkevogn af en kasse, rangle + kastagnet, billedlotteri af krydsfiner med påklistrede, overlakerede billeder (brug en gammel malebog). Mens det bliver lavet, har forældrene brug for megen tålmodighed og overbærenhed.

Vi har sikkert alle hørt: "Det har alle de andre", og måske man bør følge efter i en vis udstrækning. Kan man give børnene "kvalitetssans", så de ikke kritikløst efteraber "de andre", vil man nok have nået langt.

Opdager børnene, at vi vil legetøjet er pædagogisk, taber de nok interessen!

"Summerhill-kredsen"

FORÆLDREARBEJDET.

Forældrearbejdet i loftsetagen holder pause, fordi det arbejde, der skal udføres af håndværkere, er blevet forsinket. Flere fag skal samarbejde, og bygningshåndværkere har nok at bestille, så det skrider for langsomt.

Når foråret er kommet med de lyse aftener, havearbejde o.s.v. viser erfaringen fra de forrige år, at det er svært at få forældrene til at møde, derfor beder vi om, at man vil vise lidt god vilje, så snart der bliver kaldt, jo flere, der melder sig, jo mindre arbejde pro persona, for Tordenskjolds soldater er ved at blive slidt op! Ja, vi tør næsten ikke appellere til disse mere, selvom - eller netop fordi vi ved, at de straks kommer.

Arbejdet består i at isolere resten (lidt over halvdelen) af taget i det ny klasserum samt at forskalle og opsætte gipsplader. Desuden bliver der lidt vanskeligt snedkeri omkring de nye vinduers inderside og endelig malerarbejdet, som de ivrige damer, vi måtte afvise i vinter, endelig kan komme til at afreagere på.

Der vil som før blive opsat en tavle i vindfanget på Borrevold, hvorpå man kan melde sig til.

Altså mine Damer og Herrer, gør Deres indsats!

JEP

EFTERLYSNING!

Ulf spørger, om der ikke blandt forældrene findes en brugt "Nilfisk" støvsuger, som vi kan bruge til metalsløjf-afdelingen efter sommerferien. Ligeledes spørger han efter en el- luftventilator.

ELEVRÅDET.

Formålet med elevrådet er selvfølgelig at give eleverne følelse af medansvar for skolens arbejde, indretning og atmosfære, lære dem at tage hensyn til de andre børn, at samarbejde og at udvikle fællesskabsfølelse. Endvidere kan vi regne med, at evnen til at fremstille en sag udvikles.

Naturligvis er elevrådet kun et af skolens midler til at opnå alt dette. Vi bruger jo fællestimer, gruppearbejde, retsmøder efter slagsmål, lejrskole fra 1.klasse, klasse-møder samt ikke mindst utallige diskussioner mellem lærer og elever, og mellem elever indbyrdes med assistance af en lærer.

Elevrådet udspringer helt naturligt af skolens atmosfære, d.v.s. i første række fra lærernes villighed til at lytte til børnene.

Det, det gælder om med elevrådet, er naturligvis ikke at det skal ligne de voksnes demokratiske organer med hemmelig afstemning og alle de øvrige ritualer; det, der er afgørende, er at børnene lærer at lytte til de andres standpunkt, acceptere, at de andre har dette og så evt. kunne gå på kompromis. Vi må acceptere, at der på en skole, som alle andre steder, altid vil være konflikter. Det, det gælder om, er ikke at undgå alle konflikter, men at lære børnene at løse dem på en hensigtsmæssig måde. Arbejdet med elevrådet foregår således: Inden et elevrådsmøde holdes møder i alle klasser, hvor klager og forslag tages frem og diskuteres - er det nu rimeligt at lade dette gå til elevrådet o.s.v. - Endvidere tages der stilling til de forslag, der var fremme på det sidste elevrådsmøde, og som rådet ikke ville tage endelig stilling til. Det kan f. eks. være, hvad de 150 kr., der var samlet ind til bilen, men ikke blev brugt, skal bruges til. Eller det kan være en vigtig adfærdsregel, som f. eks. om det skal være

forbudt at slås på skolen. Repræsentanterne må ofte indskærpes, at det er klassens standpunkt, de skal videre i elevrådet - og ikke deres eget.

På elevrådsmødet diskuteres så fremkomne forslag og klager. Den lærer, der hjælper elevrådet, er kun med for at holde ro og orden og evt. holde tråden (han har ikke stemmeret). De ting, elevrådet ikke kan tage stilling til selv, går til arbejdsudvalget (formand, sekretær og læreren), der på næste lærermøde fremlægger forslagene og klagerne for lærerne. Det f. eks. være en ansøgning om skorum i garderoben, forslag om en fest, forslag om udvidelse af træ - p - værkstedet, eller klager over, at gårdvagten snakker i stedet for at holde øje med børnene, eller at gymnastiklærerinden ikke behandler børnenes Beatlesplader ordentligt.

Elevrådet må blande sig i alt på skolen, men naturligvis skal mange forslag drøftes med lærerne, og naturligvis er det lærerne og skolelederen, der bestemmer, hvilke forslag, der får lov til at blive gennemført.

Næste elevrådsmøde indledes så med, at formanden fortæller, hvilke resultater, han har opnået på lærermødet. Dagen efter elevrådsmødet sættes der et referat af mødet op i alle klasserne, så klasselæreren kan støtte repræsentanternes forelæggelse i klasserne.

Hvad har børnene opnået ved at have elevrådet?

Ja, foruden de håndgribelige ting: Bilen, boksebolden, skorum, 2 spisepauser m.v., har de set deres klager blive taget alvorligt, oplevet at ting, de var utilfredse med blev taget op, endvidere har de lavet nogle hensigtsmæssige regler, f.eks. at man kun har ret til en borg i sændkassen i et frikvarter.

Hvad har lærerne opnået?

Ja, det er jo sværere at se, men vi har da oplevet, at det var elevrådet selv, der foreslog, at børnehaveklassen blev repræsenteret i rådet, hørt elevrådet beslutte, at alle i klassen skal have været repræsentanter, før der kan foretages genvalg, og set, at 2.klasse blev nedstemt, da de mente, at sygeafløserne skulle udpeges af repræsentanterne og ikke vælges af klasserne.

Naturligvis ville lærerne ofte kunne ordne tingene hurtigere og mere effektivt selv - der er f.eks. lavet nogle udviklede regler om valg af repræsentanter: Nogle klasser vælger en ny repr. hver 3. måned, andre vælger efter sommer- og juleferie, og nogle efter påske og efterårsferie. Og bilen nåede at blive temmelig ramponeret, før elevrådet fik vedtaget, at man ikke måtte pille ting ud af den. Men nu har børnene selv oplevet, at de ønsker regler, de har selv udformet dem og overholder dem sandsynligvis bedre end hvis det var lærerne, der havde lavet dem.

Det, det gælder om, er jo, at børnene får de diskussioner, den medbestemmelse, de valg og det ansvar, de kan klare.

Christian

Styrelsesmøde d. 7. maj. (AF PLADSHENSYN FORKORTET)
 RED.

Styrelsen var til stede undtagen Annette. Det var et meget hastigt indkaldt møde, vi havde ikke nået at indkalde klasserådene. Nogen dagsorden var ikke opstillet, idet man i første række kun mødtes for at tale om det forestående "lille skole" - møde d. 9. 5. hos Jens Sigsgaard. (Se foranstående styrelsesreferat). Men en økonomisk oversigt blev der plads til. Pileborgs utrættelige forespørgelser i ministeriet om forhøjelse af tilskuddene er kronet med held. Til maj får vi ca. 35.000 kr. og det samme til august. Lærerlønningerne alene overstiger dog vore indtægter af skolepenge med ca. 6.000 kr. Det siger ikke så lidt. Der er stadig skyer på den noget lysere himmel. Vi afventer dog med stor spænding regnskabet og næste års budget. Generalforsamlingen er blevet fastsat til tirsdag d. 15. juni. Alle vil få tilsendt vore vedtægter sammen med indkaldelse til generalforsamlingen. Det er meget beklageligt, at så mange har måttet vente på at få dem. Vi beder om undskyldning.

Lise

Fra redaktionen.

Til sommerferien har den nuværende redaktion fungeret et år, så tiden er vel inde til at vælge en ny.

Med Marianne Krarups og Pileborgs artikler om demokrati i skolen (sept. nr.1 og nov. nr.2) i erindring, foreslår redaktionen, at interesserede forud for den kommende generalforsamling tilkendegiver, at de ønsker at lade sig opstille til dette valg. Om der melder sig så mange kandidater, at den ny redaktion - således som det har været foreslået - kan komme til at repræsentere de forskellige klasser, er jo ikke til at vide, men det kan efter vor mening heller ingen praktisk betydning have.

Det vil sikkert i denne forbindelse være nyttigt at sige lidt om, hvad redaktionens opgave er. Da Forældrebladet først og fremmest må bygge på bidrag fra forældrene, bortset fra de løbende meddelelser fra skolen, er det noget af et problem at få stof nok samlet sammen, selv om der også kan findes egnede artikler udefra. Lyst og nemme for at kontakte folk og for at anspore uden at lægge pres vil være nyttige egenskaber i en redaktion, især da det har vist sig, at kun få bidrag til bladet indløber "af sig selv". Dertil kommer den manuelle side af sagen, stencilskrivning og dublikering. Da hver ny redaktion måske bliver stillet over for begynderproblemer, har den tanke været fremsat, at én fra den siddende redaktion måske skulle fortsætte en periode til og så fremdeles.

Redaktionen

SKOLEKALENDEREN.

Lejrskole:

2.klasse: 31/5 - 4/6 Tusenæs ved Holbæk.
 3. " : 17/5 - 21/5 " " "
 5. " : 23/5 - 29/5 " " "

Fridage og ferier:

Fredag d. 14. og lørdag d. 15. maj: Bededagsferie.

Torsdag d. 25. maj: Kr.Himmelfartsdag.

Lørdag d. 5.juni - tirsdag d. 8. juni begge dage incl.: Pinseferie.

Sommerferie: Onsdag d. 23. juni er sidste skoledag.

Torsdag d. 12. august er første skoledag efter sommerferien.

Møder:

Tirsdag d.18.maj:forældremøde i børnehavekl.

Torsdag d.10.juni: " i 2. klasse

Torsdag d.17.juni: " i 5. klasse

(Eventuelle spørgsmål, som ønskes til debat på dette møde, bedes indleveret i god tid til klasserepræsentanten.)

Disse møder er alle kl.20 på skolen.

GENERALFORSAMLING: tirsdag d.15.juni kl.20 på skolen.

HELSINGØR LILLE SKOLE

De Mezasvej 13, Helsingør

giro 122606

tlf. 210203

Skolelederen træffes bedst pr. telefon eller personligt på skolen mellem kl. 13 - 14.

Red.:Grethe Dam Petersen, Torben Andersen,
 Kirsten Hornemann.

Lay-out: Visse Listoft.